

Amnesty International

de wereld is tot mij gekomen
met fluistering en kreten
ik zie de vliegen in zijn ogen
de bolle buik van wie een week
niet heeft gegeten

zou ik klagen over het vellen
van de bomen nu ik de gil
van vrouwen hoor en de klap
waarmee een kinderschedel
tegen stenen openbarst

ver ben ik gaan wonen
een weinig verder wiegt de zee
aan deze wereld is geen ontkomen
hij klinkt in al mijn woorden mee

zou ik spreken over feiten:
de tang, de elektroden,
machetes die openrijten,
al de werken van de mens,
hij is des duivels bode

verder wil ik wonen
omgeven door de zee
tussen koraal en anemonen
of bij gezonken klokken:
galmt zelfs daar de wereld mee?

Staf De Wilde